

1921-10-08

AFSENDER

Elof Risebye

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Sindal

Arkivplacering:

Mappe 82 nr. 9 a-e

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Sept 8. X. 21

H. Professor Johanin Phragard.

— I gunden mig saa lammet og forbihold
at jeg ikke ved hvordan jeg skal skrive, men
samlidig saa oprikt og berøstigt hermed fuld
en professors belse og mig til professorer,
en anklaget her for at forsvare sig, professorer
kender ikke prosen, men dog mig, og jeg plejer
ikke at lyge, jeg har vist at digt tal om
Dator Schiit skind jeg viste gang jeg saa ham
studske til det uhyggelige indblyt der saa her
vist sig at var saa rigtigt, det er pinligt at
skulle udle sig uforskyldt om nogen men det er
uholdeligt her hvor jeg kæmper for mig selv og
vil arbejde, — ikke alene har prosen en
saa fuldstændig mangel paa forklædelse af
kunst under enhver form, men her foruden en
forvirret smag en saa stupid opfattelse
at en kunstner som ikke vilde male
væggene som illustrationer til familie-
journalerne julekalender uhyggeligt make.
Jaa som me med fort som jeg, — vil
ophold her i landet her var en lang
tid, forbihold for den sidste dag af (1

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 82 Nr. 9A

prostens Prædiken paa alt hvad jeg gjorde, at
jeg ikke under saadanne arbejds vilkaar
forlempede her og gik arbejdet her skyldes
kun min egen driv, som jeg har maattet
kampen alene med, - i den tid jeg har vaeret her
har jeg vaeret ganske og aldeles ene, ingen
her havde paa at aabne sine dore for
mig, jeg har et hold vaeret, og er iøvrigt
fuldkommen forvist, jeg hender ingen her,
her stadig vaeret i kirken fra morgen til aften,
og endskind prestens her sel skitsurme, begyndte
han straks at ræse mod hele stilen i det,
jeg har kunnet rette meget mod stilen som
helst den kunde jeg dog ikke lade om, - og
jeg er blevet pinet og plaget indtil jeg virkelig
misstede enhver glæde, der er prestens der
besmitte den hellige kjole de vaer med et
Cort og smælt sind og misbruger bibelens
skønne Ord til personlig megetbruden,
jeg har personligt sagt at holde paa det jeg
troede var ret og rigtigt. og prestens her
forfulgte mig med en ondskindet af
uudslæende art der nu er endt med klagen

Sil professoren, jf har kunnet høre præstens
angreb men ikke at han prædiker det
professoren skriver til mig. Han har bestandig
talt om Carl Bledt, og det er vist nok til at
karakterisere præstens smag. Han har
altså bestandig jamret over silden - saa at
jeg kunjt for for forer, - for det første er
nummet jo meget lille og kaler ikke at for
mange forer og for det andet er det jo min
bestræbelse at være rolig, at give kirkegangen
no i sindet, både gennem sil og for,
det var jo ikke som i Viborg sagde præsten,
- nej, men Viborg er oppe belysning og
kan høre alle forer forer, - og jeg lignede
jo selv ikke professoren, - ja, præsten maa de
vel jo at professoren ikke vil sige at
det er saa slemt. - saa er der seks
enke i råd, og seks i grønt, - disse seks
paa hun var hiler oven over de store
billeder og at den grønne eller røde
forer som helt over billederne holder jo
paa dem og giver no, det er noget gennem-
færdigt, og jf har malet velgs de enkle om
to gange for at saa til den erkendelse, -

de er givende siges problem, ja, ja er meget
selvkritisk og har meget om veloplysninger
de hoveder, da mange gange, og givende det
ingen ja, ikke de er nu, man kan sige at den
type kan man ikke lide, det er en smærtsag,
og det siger problem altså i høj grad, men
ja kan ikke se at de er givende, ja skal lade
bage billeder af dem i løbet af nogle dage
og sende professorer dem, - ja sender
jo her et udvalgt som ja kan lade bage nu
i denne anledning og ja skal snart
sende flere, ja kan ikke ventet med at
sende en hel del af figurer, - men fordi
der kan være steder jeg ønskede at andre,
- så siger problem altså at man
begynder ikke hvad de skal ender engle
eller problemet også de andre hel der,
de fortæller intet, - de har den samme
betydning og fortæller det samme som
de figurer, så kan der findes på de
gamle italienske mosaikker, fresker og
de byzantinske ting, - det vil jo ikke
sige at ja mener min i rang den med men

prosten synes at den edle gamle kunst er
i en vis henrettende rædsel, selv folgelig er
det jo meningen at de netop ved deres række-
ordning og est. omformning skal gøre noget
af den no som først og fremmest men
være udfordring i et hærskerskab. - som
klager prosten over manglen paa historisk
viden, - navnlig i hans fæstelses billedet hvor
Johannes og Maria skan som man ved
konst, det her de aldrig gjort, siger han,
- det gør de da allid paa de italienske,
kun de to, det er jo en symbolisering som
findes i den bedste kirkekunst, Feh Var min,
lavede jo ogsaa en hærskelse med almindel
det samme, og hendes fader som ogsaa er
prost. Jamvel det skal ikke ukorrekt, - og
han forstod ogsaa saa udmaerket godt
mine ting og var meget glad for dem,
og saa de vengtede engle, - i de to
er Kristus meget ung i forhold til
Johannes - ja, det er ogsaa mit eneste
ukorrekte synes jeg efter historien,
men det er jo gjort for min side for at

undersøge det ekstern hos Kinds ;
forhold til Johannes, og den skikkelser synes
ix jo selv mærke er den bedste af dem
alle, jeg sender her billedet af den, og
har nu tillige den store sørg af prosten
til hans Landblade, at prosten finder det
meget forargeligt uden, at den de ikke velog
venst uden, jeg har selv følelsen at et Land-
blade vil vide Løse den, men det vil ix
Oder professoren afgive. — saa er der den
smukke underholdning per Myrin, og synes
ix jo at give vist nogen mere krigisk opse i
bloddræperne mente var yderlig enkel, men den
skal blive endret, — ligeledes skal jeg gives de
to kvinder ved gravens njerst dræper per, at
billedet er endnu ikke malt, professoren mener
jeg har forklarighed for det bloddræbt, det har
jeg selv ikke, og synes dog alle ix er saa
bloddræbt som ix har valgt, at er jo en
ting, jeg selv skide angår med, jeg tænker
godt mine egne fejl og ix siger jo
Ladig at komme fremad, — idettilæget
har ix dog i ansejdet med kvinder her prosten

et stort slid & ingen uden j selv aner hvad det
her koster mig, - der har vi et menneske i kirken
som har fundt behag i det, - der har ogsaa vist
flere malere som har malet mig og bl. andet fundet
fornuftige gode - dem har j dog ogsaa anbigt
med - at man kan kritiserer & finde fejl
det kunde j under alle omstændigheder
gaa - det er j dog min første kirke,
professorer mener ikke j er broende & ikke
at j falder broen anden traditionen eller
livet i kirken dommen. - det kunde j
spoke om, j vilde dog ikke helbre hele
min skole til kirkehuset hvis ikke j
netop havde en saa overvældende følelse
af videnskabelig volds & storhed i kristi tale
og j mangle på den kunde anbigt nok
for at jee en at ikke netop der, - min kære!
ville j nu bygge jee en følelse hvis j ikke
var broende, - og at man ikke saa det saa
starkt i mine anbigde som professorer siger,
j, saa er det j kunne finde j har hørt saa
mange d. anbigde med, at jeg saa d. nye
stakir vandrede hele stilkirkerne igennem.

SKOVGAARD-MUSEET
Nr. 99
Mappe 82

(4)

— Hvad der udslen ganske stærkt mig omhuld er
den sidste bemærkning, i professorens her at hvis
ikke præsten her og menigheden synes om mine
billeder vil jeg ikke kunne anse jeres til andet
kirkebesøg — ja, hvis det er tilfældet, at præsten
og menigheden der her er mere og mere som det
her findes, hvis de skal diktens hvad der skal læses
i kirkerne saa under i mig ikke længere over
de mange rådets folk her, i her set i kirker,
og saa er hele min skolen ganske forfjælet
og jeg kan opgive mine forestillinger om, hvis
kunstner, der hele sit liv og al evne og magt søger
at leve, at vide og at yde, skal kæmpes eksistens
fordi han ikke mæler Carl Bloch — saa er der en
himmel retnings. med jensdighed til stede, og at det
skal være rent tilfældet disse mennesker der aldrig
kan beskaftes sig med kunst eller kan forske der
der, der skal have magt til at gøre dette, det er en
endnu mere udford. — Jeg har aldrig
nogen stillet og gør alt hvad jeg kan for at yde
nogen godt, og dog bliver jeg ramt meget hårdt.
— det hele synes udslen som et andet
mareridt — og jeg har lidt meget heroppe,

men viljen den her jeg næst
uden min brøder og ugensinde
og nu skel ig den som en
blev i prosten og hans
menighed, — jeg har tænkt paa resolut
at andre end væpen, det er jo den der
skal vinke ned, indtil for Kristus
siddende i cirkel som først tænkt og
shibet — nu skal Kristus slas
for og magt paa væpen med
udbrudt at nu "kommer til mig" —
der er blevet min plads med i brode siden
alle holer blev fjernet saa det leder mig
gaa uden at bygge stien, — nu vil
jeg næst aligevel end med at fra prosten
menigheden til d. prosten — ~~og~~ ~~had~~ ~~ig~~
og næst ogsaa, had ig vilde blive
glædet for, at ~~være~~ prostens
menighed, —

i alsidighed
Riseby.